

Ψάχνοντας τα λίγα, που μπόρεσα να εντοπίσω στο διαδίκτυο διάβασα το: «Ταινία σχεδόν άγνωστη στο ευρύ κοινό», πράγμα που με έκανε να αισθανθώ ελαφρώς μειονεκτικά διότι καθώς δεν την γνώριζα, ανήκα στο «ευρύ κοινό». Την είχε χθες στο πρόγραμμά της η ΕΤ3.

Ερευνώντας στην εγκυκλοπαίδεια Κινηματογράφου του Ζωρζ Σαρανσόλ (Πάπυρος Λαρούς ελληνική έκδοση 1968 Ε.Ε.Ε.) στο κεφάλαιο του μεταπολεμικού Ελληνικού κινηματογράφου, αναφέρεται με όλους τους συντελεστές της, στις εβδομήντα περίπου ταινίες του γυρίστηκαν το 1960.

Τα εξωτερικά γυρίσματα έγιναν κυρίως στην Πάρο και στην Αθήνα. Η μεγαλύτερη ροή όμως εξελίσσεται σε στουντιακούς χώρους γεγονός που προσδίδει στην παραγωγή μια θεατρικότητα. Η ταινία έλαβε μέρος στο πρώτο Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης, όπου η αριστουργηματική ερμηνεία του Δ. Χορν, του χάρισε το πρώτο βραβείο ανδρικού ρόλου.

Από ένα παιχνίδι της τύχης εκείνη τη χρονιά τόσο το βραβείο καλύτερου σεναρίου (Γ. Ρούσσο), του β' ανδρικού ρόλου (Παν. Ζερβός) και του α' γυναικείου ρόλου (Αλ. Βουγιουγλάκη) κέρδισε η «Μανταλένα», που είχε γυριστεί στην Αντίπαρο.

Το σενάριο και η σκηνοθεσία ήταν του Δημήτρη Ιωαννόπουλου. Αλλά κινηματογραφικά έργα με δική του σκηνοθεσία και σενάριο ήταν "Η φωνή της καρδιάς" (1942), από το οποίο και έγινε περισσότερο γνωστός, "Η βίλα με τα νούφαρα" (1943), "Ο δρόμος με τις ακακίες"

(1954), "Ο Φανούρης και το σόι του" (1957 - μόνο σκηνοθεσία), "Η μοίρα γράφει την ιστορία" (1957), και "Στρατιώτες δίχως στολή" (1960).

Το σενάριο αναδεικνύεται από την ερμηνεία του Χόρν. Πολύ δύσκολα οποιοσδήποτε άλλος θα έφθανε σε τέτοια επίπεδα υποκριτικής τέχνης, κρατώντας την παραγωγή. Αληθικό ρεσιτάλ. Δίπλα του η Κάκια Αναλυτή, χαριτωμένη και δροσερή όσο ποτέ.

Πολλές φορές οι διάλογοι και οι ατάκες είναι ιδιαίτερα ενδιαφέροντες φλεγματικοί, ενίοτε και σουρεαλιστικοί:

Λέντα Χαρτά (Κάκια Αναλυτή): «...και μην ξεχάσετε την υπόσχεσή σας» Παύλος Λιγνός (Δ. Χόρν): «Ελπίζω να μην μετανοήσετε που δεν θα την ξεχάσω».

Παύλος Λιγνός (Δ. Χόρν): «Κολάει ο ύπνος σε άνθρωπο που είναι πεινασμένος και ερωτευμένος; Φαντάσου τώρα, να είναι και τα δύο όπως εγώ»

Παύλος Λιγνός (Δ. Χόρν): «Είμαι ερωτευμένος Ανδρέα, είμαι ερωτευμένος, ανόητα, σαχλά, ωραία, σα μαθητούδι.»

Παύλος Λιγνός (Δ. Χόρν): «Έχει αγανακτήσει με εμένα, επειδή εγώ, συμβαίνει να είμαι εγώ...»

Λέντα Χαρτά (Κάκια Αναλυτή): «Δεν μ' αρέσουν οι άνθρωποι που προσπαθούν να μπουν στην καρδιά μου, από την μπαλκονόπορτα. Και μάλιστα όταν προηγουμένως έχουν βγει από κάποια άλλη.»

Ανάμεσα στα άλλα, η ταινία αποκαλύπτει τη ζωή, τους τρόπους, το modus Vivendi της ανερχόμενης αστικής τάξης. Προτάσσει μια κοσμικότητα και έναν ελαφρύ, ευχάριστο τρόπο ζωής, που το '60,

προφανώς ταίριαζε σε μικρό τμήμα πληθυσμού, αλλά δεν διαστάζει να αποκαλύψει τις μικρές της στιγμές, καθώς και τα κοινωνικά προβλήματα, προβεβλημένα μέσα στο ερωτικό μύθο. Οι λίγες εικόνες των εξωτερικών γυρισμάτων στην Πάρο γεννούν μια πελώρια νοσταλγία.

Μια του κλέφτη

Κωμωδία. Ασπρόμαυρη παραγωγή του 1960.

Σενάριο & Σκηνοθεσία **Δημήτρης Ιωαννόπουλος**

Παίζουν: **Δημήτρης Χορν, Κάκια Αναλυτή, Διονύσης Παπαγιαννόπουλος, Κώστας Ρηγόπουλος, Αλίκη Ανδρέου, Θεόδωρος Μορίδης, Θανάσης Βέγγος**

Πρεμιέρα στην Ελλάδα: **23 Ιανουαρίου 1961**

Διάρκεια: **87'**

Ασφαλώς και αξίζει της προσοχής μας. <https://www.youtube.com/watch?v=cSdShJgXN60>

